

VAAD TIKIN EIREVIN

of WILLIAMSBURG

288 Keap St. Brooklyn NY 11211

(718) 387-4498

וועד תיקון עירובין דוויליאמסבורג

בהשגחת ובפיקוח ב"ד המיוחד לעניני עירובין

בעזה"ת ערש"ק לסדרוביום השביעי שבת שבתון מקרא קודש
כ"ב למב"י

הפעם נורה את ה'

לקראת שבת הרביעי שבה נזכה לשמוח לשומרו ולערב עירובו, נודה לשמך בתוך אמוני, על אשר זכינו וזיכינו את אלפי ישראל שיוכלו להתענג עם השבת כדת כראוי וכנכון, על ידי העירוב המהודר שנתקן בשכונתינו, שנבדק והוכשר ע"י שני עמודי ההוראה הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א והגה"צ אב"ד האליין שליט"א אשר עברו ובדקו כל צוה"פ לגופה ונתפעלו מאוד מאופן המהודר שבה הוקם העירוב, ותל"ת נתקבל העירוב ברוב אהדה ושמחה ממש למעלה מן המשוער אצל רוב רובם של רבני העיר ותושביה, מנהיגיה והמונייה.

הנה על אף כל הפרסומים בראש כל חוצות וכתבי הפלסטר שהופצו ברחובות ובשווקים, ראה ראינו שנצח ישראל לא ישקר, וקושטא קאי, ורוב רובם של שלומי אמוני ישראל דעתם איתנה עם דעת קדשם של כל רבותינו נוחי נפש מייסדי הישוב בעירנו ששכנו כאן כבוד זכותם יגן עלינו ובעדנו, שעודדו ותמכו בכתב ובע"פ ביד העוסקים בתיקון גדול הלז, וכרצונם וכמאוייתם של רוב רובם של רבנים ומורי הוראה שנתברכה שכונתינו בהם עד היום הזה, המעודדים ותומכים ומחזקים בסתר ובגלוי את העוסקים בצרכי ציבור באמונה, מזכי הרבים אשר הבטיחו לנו חז"ל שאין חטא בא על ידם, אשר בחלקם נפלה זכות העצום הלז, וזיכו את הרבים בתיקון העירוב בסביבות שכונתינו.

וב"ה ממש לא יאומן כי יסופר רוב החיזוק והעידוד שקבלנו במשך שלש שבועות הללו הן מגדולי הדור מפה ומכל קצוי תבל, והן מעמך ישראל קדושים, אשר עומדים אתנו לתמיכנו ולסמכנו בימין צדקם, ומעודדים אותנו בכל עת ועונה. כה יתן ה' וכה יוסיף שהאמת מארץ וצמח, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ומודים דרבנן היינו שבחייהו.

"בינוס צדיקים נאה"

ביום ראשון העעל"ט התאספו בבית הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א, שלשה עמודי ההוראה ה"ה הגה"צ אב"ד אודווארי שליט"א והגה"צ אב"ד קארלסבורג שליט"א, יחד עם עוד רבנים ותלמידי חכמים וחשובים.

בשולחן זו, שולחן שתלמידי חכמים היו מסובין בה, עלה לפני מלכים - מאן מלכי רבנן - נידון העירוב המהודר שהוקם בשכונתינו, החומרות וההידורים שבתיקון הצוה"פ, המשגיחים, ענין זיכוי הפת, דעתו של הגה"ק מסאטמאר ז"ל, ושאר הענינים המסתעפים מסוגיא זו, כגון חשש פירצת מחלוקת ושאר החששות ומראין בישיב שנתחדשו בימים האחרונים. ובעזה"ל בגליונות הבאים נביא מתוכן השיחה.

הנה בשבוע שעבר הארכנו בענין זיכוי הפת להמוחים בהעירוב והבאנו כמה מראה מקומות מגדולי הפוסקים שדנו בענין זו, והגם שהרבה יותר ממה שקראנו לפניכם כתובה בספרי הפוסקים בענין זה, אך כמו שכתבנו כבר הבאנו רק בקצה המזלג המ"מ הברורים בזה בבחינת תן לחכם ויחכם עוד.

כפי התגובות שחזרו אלינו נתקבלו הדברים אצל בני תורה ותלמידי חכמים שבעירנו בקורת רוח מרובה, ושמוחו עליה כמוצא שלל רב. וב"ה שזכינו לברר מנהגן של ישראל משך שנות דור ודור אשר לא חשו להמתנגדים המוחים בהעירוב, בכל קהילות ישראל שנפלה בה מחלוקת בענין העירוב, הללו אוסרין והללו מתירין, כגון בקראקא (ע"י ס' תיקון עירובין - תרמ"ח) אדעסע (ס' תני יהושע) לאדז (מפי זקני החסידים) פראנקפורק דמיין (ע"י ש"ת תענוגי ישראל סי' מ"ב) סאטמאר (ע"י אגרות מהר"ט) גרויסווערדיין (ע"י מושיעין של ישראל ח"ו ע' צ"ח) וכן עד היום הזה בירושלים שישנם רבים אשר מוחים בהעירוב מחשש רה"ר דאורייתא (ע"י ש"ת קנין תורה ח"ד סי' מ' אבן ישראל ח"ח סי' ל"ו עטרת יהושע כתיב קודש אות ט"ו), ולית מאן דחושש מהחשש שהמוחים אינם מקנים רשותם "ומימים ימימה שנזדמן שנפל מחלוקת בין יחיד ובין בני העיר, ולא נשמע שיפול על עצה זו אחד לומר כן, דודאי לא נעלם מאחד מישראל, אך בודאי הבל הוא" (ש"ת ובחרת בחיים להגרש"ק סי' קכ"ג).

והגם שכמו שכתבנו הרי שערי תירוצים לא ננעלו (כמ"ש החת"ס כמ"פ בתשובותיו א"ח ח"א קפ"ב וד"ה חו"מ סי' ל"ה וסי' ע"ה ועוד) ועל ענינים החמורים בהרבה מזה ראינו שאפשר לטהרן בק"ן טעמים, אך האמת יורה דרכו שכך היתה מנהגן של ישראל משך שנות דור ודור שלא חשו כלל להמוחים שאינם משתתפים בהפת.

והנה מחלק מהתגובות שנתקבלו על דברינו הוכח שבמקום שאמרו חכמינו ז"ל הלכה כדברי המיקל בעירוב, וכל מה שיש לך להקל בעירובין הקל, ישנם כאלו אשר בכל מ"מ שהבאנו חטט וחטטו, עד שמצאו מקום להתגדר בה לחלק ולומר שאפשר שאין הנידון דומה לנידון דידן, או אולי אין כונתו לזה ועוד שאר רוחקים.

הנה באמת לא היה מן הצורך לענות על ריב, שהרי אם כי בשאר ענינים ראינו, ש"אפשר להקשות בדוחק" לא מצאנו (ע"י ש"ת אבנ"ז אה"ע סי' קכ"ב) וא"כ הרי הדברים ק"ו בעירובין דסתמו להקל (ע"י להלו), שעל המחמיר להביא ראיה. אך היות שהוכח שיש כאן חסרון ידיעה בעצם הגישה להלכות עירובין אצל חלק מבני תורה בעירנו שהרי סו"כ"ס הרי תורה בקרן זו מונחת בקרן זוית (ובשנים האחרונים הרי היתה מקצוע זו כהלכתא למשיחא כמו הלכות שמיטות ויובלות), ע"כ אמרנו לרדות בגנים ללקוט בשבלים כמללי ההוראה בהלכות עירובין בכלל וכ"ש בדין עירובי חצירות.

הנה קצרה היריעה מהשתרע, ולא נוכל להאריך במסגרת מאמר זה לבאר כל המ"מ הדנים בהן כללא דהלכה כדברי המיקל בעירוב, אבל נציין רק לאחדים מהם, ונביא כאן קצת מדברי גדולי הפוסקים מ"ש בנידון זה בבחינת תן לחכם וכו'.

מקור הדבר שהלכה כדברי המיקל בעירובין הוא בעירובין דף מו. דאמר רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בעירוב. ובדף פ. "כך אמר אבא כל שיש לך להקל בעירובין הקל". וע"י בתוס' דף מה: ד"ה איבעית אימא לגבי דבר שיש לו מתירין, שמוכח שהא דהלכה כדברי המיקל בעירוב עדיף אף משאר איסורי דרבנן.

ואם כי במחיצות החמיר הריב"ש דלא אמרין ביה הלכה כדברי המיקל, אבל בעירובי חצירות כ"ע מודו דאמרין בה הלכה כדברי המיקל, ולדעת רוב האחרונים אף במחלוקת הפוסקים אמרין הכי (ודלא כחזו"א). וע"י בקרבן נתנאל עירובין פ"ה סי' ט' אות ל' "ונראה שהלכה כדברי המיקל אפילו בפוסקים", וע"י גם בש"ת שבות יעקב ח"ב סוף סי' ז', ובש"ת חתם סופר ח"ו סי' פ"ב שנקטו הך כללא אף במחלוקת הפוסקים. וכ"ה בביאור הלכה סי' שצ"ח סעי' ד' (ד"ה ו"א) שג"כ נקט הך כללא במחלוקת הפוסקים.

המשך בע' ג'

עירוב תקנה לבל יכשלו בתוספות איסורו

אמרו חז"ל (עירובין כ"א): "בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילות ידים, יצאה בת קול ואמרה 'אם חכם בני ישמח לבי גם אני'. ועיי' בתוס' (ד"ה בשעה) שהקשו: הא תיקן גם שניות לעריות ואיזן ותיקן משלים הרבה.

ואני אומר: להוסיף איסורים וגדרים כבר היה לעולמים, ואדם הראשון הוסיף איסור נגיעה, אעפ"י שחטא בזה, היינו משום שלא אמר שהוא מגזירה דילי, ונעשה כמוסיף על דברי ד', אבל יפה עשה שגזר, עיין באבות דר"נ (פ"א ה"ה). ומשה רבינו ע"ה גזר על הזאה בשבת כמו שכתב סמ"ג (עשין רכ"ד). אך שלמה ע"ה עשה תקנה לבל יכשלו, הוא גזר שלא יאכל קדשים בידים, ותיקן לזה נטילה, נמצא לא תצא מכשול מתחת ידו, וכן אסר להוציא מחצר למבוי ומבתים לחצר, ועשה לזה תקנה עירובי חצירות לבל יכשלו בתוספות איסורו, עיי' ביצה ט"ז: "כיון דמלקלי בי רבים היינו קלקולא".

(מדושי חסם סופר מס' שם י"ד:)

תיקון עירובין מביא שלום לבני העיר

גיה"ק לנכון הגיעני ובו הודיעני מעלתו נ"י כי זכה למצוה רבה מדת יעקב אבינו ע"ה בפ' השבוע שפי' חז"ל עמ"ש "ויבא יעקב שלם ויחן את פני העיר - עירובין תקן להם". וכעין מה שהביא המהרש"א בסוף המסכתא כי עירוב גורם לשלום, והיינו עירוב והיינו שלום.

(הגה"ק בעל מעגלי דקדק מדעטש ז"ע בן הגה"ק בעל מלאה יחוקאל ז"ע בשו"ת חסם סופר מס' שם י"ד:)

עירוב הוא גדר וסייג לבל נתבולל בעמים

ככה אוכל לומר כעת כאשר עזר לנו השי"ת שזכינו לתקן בעירנו תיקון עירובין. לפי ערך היסטוריים ושבירן רוח שהי' לי בעת רואי חילול ש"ק בהוצאה וטלטול אשר אצל ההמון הותרה הרצועה בזה בעוה"ר, כך תגדל השמחה כעת כאשר נרפא הנגע והותרה בהיתר כו"אוי.

אמנם חוץ מזה הוא ענין נשגב, כי בתקון הלזה נתחזק בישראל סמל האחדות, והם עם לבדד ישכון בהשתתף בפת העירוב ואין לזרים אתו, ובזה ניתן אות גם מבחוץ לדת היהודית, וכן תקנו חז"ל הרבה גדרים וסייגים למען ידע הישראל כי ישראל הוא, לבלתי התערב בגוים אשר הם שרויים ביניהם הן בלבישה הן במאכלים, וכן בנטילת ידים, הוא גדר לשימור דתי התורה כמו שאמר רב דימי בחולין ק"ו, מים ראשונים האכילו בשר חזיר עי"ש ברש"י ז"ל. ויש להמליץ בזה מה דאמר רב יהודה אמר שמואל בשבת י"ד ועירובין כ"א, בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני. יתכן אשר שלמה המל"ה בחכמתו ראה את הנולד באחרית הימים ותיקן גדרים וסייגים לבל יתבולל בעמים, לכן שפיר יתאים תיאור החכמה על תיקונים האלה.

(הג"מ רבי מרדכי כתיקן ז"ל אב"ד טאשנאד, כרשימויו לשנת נתנו מר"ג דרשה לגל מיקון העירוב הוצא בהקדמה לשו"ת מהר"ם כתיקן)

תיקון עירובין משפיע ומשריש בלבבות בני ישראל אמונה טהורה בהשגחת הבורא ב"ה, מדת השלום ואהבת חברים

אמרו חז"ל (עירובין כ"א): "בשעה שתיקן שלמה עירובין ונט"י יצתה בת קול ואמרה: בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר".

הנה השביתה מכל מלאכה ביום שבת קודש הוא מהאי טעמא, כי על ידי שאדם חורש וזורע בששת ימי המעשה, אינו מרגיש איך שכל מלאכתו נעשית בכח עליון, עד כי נדמה לו צעמיחת פרי אדמתו תלויה ועומדת במדת חריצותו וטרחתו עליה. אך כאשר ישובת מכל מלאכתו בשבת, ויתבונן ששביתתו זו היא היא שמשפיעה לו שפע ברכה והצלחה לכל ימות השבוע, וכדאיתא בזה"ק (ח"ב ס"ג): "דכל שיתא יומין מיניה מתברכינ". הרי בעיניו יראה ובלבבו יבין כי במה נחשב הוא ועמלו, דכל ברכתו תלויה אך ורק בחסדי שמים.

וזהו שביקש שלמה המלך ע"ה להשריש בלב כל ישראל כאשר תיקן להם

"עירובין ונטילת ידים". כי בימיו אשר אין כסף נחשב מאומה, ובני ישראל ישבו בהשקט ובמנוחה איש תחת גפנו ותחת תאנתו, היה מקום לחשוב, פן ידמו בנפשם כי יש יתרון לכל עמלם תחת השמש, וירום ללבם בקרבם לנוכח עשרם וטובתם, וישכחו מי פעל ועשה להם כל אלה, על כן הכניס עצמו לעשות אונים לתורה, וכמו שכתב רש"י (שבת י"ד: ד"ה שלמה גזר) "סייג והרחקה, ככפיפה זו שנוטלים אותה באזנים ואין נוגעים בה". דהיינו שיסתייג כל אדם וירחיק את עצמו מכל מעשיו שלא יהא נוגע בדבר, אלא יתלה הכל בידי שמים, שהוא ית' עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

ולמטרה נעלית זה עמד ותיקן "עירובין" ביום השבת. שהרי כל ענין שמירת שבת בא להשריש אמונת אומן בלבבות בני אדם, למען יכירו וידעו כי לד' הארץ ומלואה והוא הזן והמפרנס, א"כ אין מן האדם שדווקא ביום זה יהא הפסק ומחיצה המבדלת בין אדם לחבירו, ויגבה לב העשיר על רעהו העני, לאמר לו שלי גדולה משלך, אדרבה יתערבו בעירובי חצירות ושיתופי מבואות, ויתאחדו לבבם באהבה ואחוה, להראות קבל עולם ומלואו שלא גבה לבו של זה על של זה, כי כולם בניו לד', המשפיע לכל חי כרצונו, ואינו תלוי כלל בהשתדלותו של האדם ומעשיו.

וכמו שכתב המהרש"א (חא"ג שלהי עירובין) אהא דאיתא בירושלמי (עירובין פ"ג ה"ב) "מפני מה מערבין בחצירות מפני דרכי שלום". וז"ל: "דאילו היה אסור להוציא כל אחד מביתו לבית חבירו ולחצר שיש להם בשותפות, היו מתרחקים זה מזה כאילו אין שלום ורעיות ואחוה ביניהם, אבל עירוב פת משה אותן לבוא כל אחד לבית חבירו עם כליו ומאכליו כפי הצורך, ואי לאו מהאי טעמא לא היו מותרים להוציא מבית לבית". ולדברינו מבואר היטב, דאף שעדיין יש מקום שתשרור שלום בין דיירי החצר בשאר ימות השבוע, אעפ"כ בקשו למצוא היתר להוציא ביום השבת, כי יום קדוש זה אשר ניתן להחזוק באמונה הטהורה בהשגחתו ית', לא יגרום ח"ו מאידך גיסא להפריד לבבות ולחצוץ ביניהם וליתן מקום למחשבת כוחי ועוצם ידי לפלס נתיבות בלבבם.

הנה באותה שעה יצתה בת קול ואמר "בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, חכם בני ושמח לבי ואשיבה חורפי דבר". כי השכיל שלמה המלך ע"ה בחכמתו להעלות את ישראל על גפי מרומי פסגת האמונה הטהורה, שיתנהגו כבנים למקום ב"ה מתוך ידיעה והכרה ברורה, כי יפה כח הבן רק מכת האב אבינו שבשמים, ולית להו מגרמיהו כלום. וזהו היא תשובה ניצחת נגד המחרפים והמגדפים הכופרים בעיקרי האמונה ההשגחה פרטית, אשר על ידה ישוּבו אף הם ויחזרו במ מדרכם הנילוזה להתכחש מול מערכות אלקים חיים, ויכניעו לבבם לידע ולהודיע, כי הוא מלך על כל הארץ ומלכותו בכל משלה אין עוד מלבדו.

(מלא דלמא דשרלל מהר"ך דוסינקיא זוק"ל גאב"ד ירושלים דרשום מהר"ך דרוש מ"ב)

וישמור מן המזיקים

קבלה בידנו שפת העירוב התלוי בבית שמירה גדולה.

(בית סה"ק, דף קמ"ד - מהר"ם ק"ר סה"ק קאלין זוק"ל)

סיפר עוד הגה"ח ר' שלום זאב שליט"א ששמע מזקניו [ר' בן ציון יאדלער זצ"ל] בדרשות שאמר בשם החתם סופר שעירוב הוא שמירה על העיר מכל מרעין בישינ ומשוונים וכו'.

(פניני המאור ח"ג ע' שצ"ג)

מעשה רב

רביה"ק [מסאטמארן] ז"ל שאל את מרן הגאב"ד [הרמ"א] ז"ל באיזה אופן עושין את העירוב בירושלים, ענה לו הגאב"ד ז"ל שקונים הרשות מהממשלה, נענה רבינו שהם גזלנים ואין להם הרשות למכור. שאל הגאב"ד ז"ל א"כ יקנו הרשות מאת הערביים, השיב לו אינו עולה יפה שסוכ"ס גם הערביים אין להם עכשיו הבעלות, לכן אין בידם למכור. שאל מרן הגאב"ד את רבינו שכיון שהוא עושה העירוב האם יחדל מלעשותו ויאסרו את העירוב, השיב לו רבינו לא, ואמר לו שיקנו הרשות מהראש העיר שהוא יש לו רשות למכור. וכשמוע ראש העיר הציוני שרבינו אמר עליו שיש לו הבעלות למכור הרשות שש ושמח מאוד וביקש ממרן הגאב"ד ז"ל שישתדל בעדו שיוכל לקבל פני רבינו. אבל רבינו ברוב כעסו עליו לא רצה לקבל פניו, בהיותו חלק בהפרת הדת והכפירה נוראה נגד ה' ותורתו הקדושה.

(הללו ענדי ה' ע' ממ"ח)

מכתב עוז מהגאון הצדיק משיירי מנסת הגדולה ר' יעקב יצחק ניימאן שליט"א אבדק"ק מחזיקי הדת בעלזא - מאנטריעאל יצ"ו, בדעת קדשו של כ"ק אדמו"ר מפאפא זצוק"ל בענין תיקון עירובין בווייליאמסבורג יצ"ו, ובדבר החתימה דשנת השל"ט.

בס"ד

יעקב יצחק ניימאן

רב דביהמדר"ר דחסידים בעלזא ומחזיקי הדת
מאנטריא-ליע"א, קנדה.

שוכט"ם אל כבוד ידידי הה"ג מו"ה ... נ"י

לא ידעתי למה רוצה להביא ממרחק לחמו וישנם רבים שיכולים לפשוט ספק זאת, אין שום ספק שכ"ק רבינו (מפאפא) זי"ע החזיק בדרכי החתם סופר אודות תיקוני עירובין, וכאשר הודיעו אותו שיש איזה פירצה (בפלטבוש שבגלל העירוב יסעו הילדים על ביצקל), חתם נגד הפירצה, זה הו' עיקר הכוונה - ושוב הוסיפו [מנגידי העירוב] מה שרצו [בנוסח הקול קורא].

מזן חתם סופר באו"ח סימן פ"ג האריך להסביר לממלא מקומו [בהעיר דענוין] העירוב שעשה בסוף בזה, ומהדברים נראה דאף שהיה לבו מפקפק קצת במקום אחר, לא רצה לבטל ח"ו העירוב, וא"כ [בנידון דין כאשר] ב' רבנים גאוניו מעידים שהעירוב על צד היותר טוב, בודאי לא היה מפקפק.

ואורות הפירצות בענין ביציקל [שנתעורר בשעתו בפלטבוש], אני חושב שכעת אין חשש זאת בווייליאמסבורג. ואם ח"ו נעשה איזה פירצה, עיין שו"ע או"ח תקכ"ט חייבים הבי"ד להעמיד שוטרים ברגלים וכו', שלא יתערבו [אנשים] ונשים וכו', ובזמנינו שאין לנו שוטרים, הרכנים כל אחד בבית מדרשו מחוייב למחות, ויותר אין בידינו [לעשות].

השי"ת יברך את עמו בשלום השמחים לערוב עירובו, וראיתי בקונטרס היוצא בלונדון תמיד על יומא דהילולא של מרן חתם סופר שהעירוב הוא שמירה - כן יעזור השי"ת בגשמיות שמירה ברוחניות שמירה שלא יהיה מחלוקת, ואז נזכה להושע בכל בכל מיני ישועות בגוף ובנפש, ולזכות לראות ישועתן של ישראל בב"א.

ידידו דוש"ט בברכת כל טוב כל הימים

יעקב יצחק ניימאן

המשך מע' א'

ועי' בשו"ת תשב"ץ חלק ב' סימן ל"ח וז"ל "אם נלך בעירובין להקל בדברי רבותינו דל, ... נ"ל שאלתך היא בדיני ספיקו הנופלו בענייני עירוב אם נלך בהם לחומרא או לקולא, והדבר פשוט הוא דאזלינן לקולא כדין כל ספק שבדברי סופרים וכו' וק"ו הדברי לעידובים שהם מו"ס ויש בהם קולא אחרת שהלכה כדברי המיקל בהם ואפי' יחיד במקום רבים" עכ"ל. הרי לן מדבריו שהלכה כדברי המיקל אפי' בהפוסקים ואפילו ביחיד נגד רבים. ועי' באריכות בשו"ת מהר"ט ח"א סוף סי' צ"ד שג"כ נקט הך כללא ביחיד נגד רבים אף במחלוקת הפוסקים, וע"ע בשו"ת שבות יעקב הנ"ל ובשו"ת מהרש"ם ח"ד סי' ק"ה ובטהרת ישראל בקונטרס התשובות בסופו (ונשמט מכמה דפוסים) שג"כ נקטו כדברי המיקל בהפוסקים אף ביחיד נגד רבים.

ולענין סתמא היכא דלא תנינן הקולא להדיא, עי' מ"ש בשו"ת דב"ז ח"א סי' ע"ד שכ' וז"ל "ומעתה מה שהעלית דכל הפוסקים שלא הזכירו לשכור משר העיר אזלי לחומרא אינו נכון כלל דלא אמרינן הכי אלא באיסורי תורה וכיוצא בהם אבל בעירוב וכיוצא בו שאינו אלא תקנתא בעלמא אדרבה סתמו להקל וכי עדיף סתם ממחלוקת מפורש ואפי' של יחיד אמרינן להקל כ"ש בדבר סתום דאמרינן סתמו לקולא עכ"ל.

וישתקע הדבר ולא יאמר שבאנו כאן לומר שגדולי הפוסקים שהתירו הטלטול כאן בשופי נקטו כל קולא בהלכות עירובין, וע"ז סמכו להתיר הטלטול בהעירוב דשכונתינו. אלא כוונתינו שהרי בני"ד כמעט ולא מצאנו בדברי הפוסקים מקום לאסור, א"כ הרי אפילו אם תמצא שמאחד מדבריהם היה אפשר למידק לאיסור, הרי על המחמיר להביא ראיה, ואפילו אם כדבריו אכתי יש מקום גדול להתיר הטלטול בשופי, ובפרט בני"ד שיש כמה צירופים לקולא.

ונסיים בדברי המהר"ש אבוהב ז"ל בספרו שו"ת דבר שמואל (סימן ק"ג) שביאר הענין למה הלכו בעירובין לקולא כ"כ יותר משאר איסורי דרבנן וז"ל, "הם ז"ל אמרו ללכת בספיקו להקל ובפרט בהלכות עירובין, וטעמם ונימוקן יש מקום גדול להתיר הטלטול בשופי, ובפרט בני"ד שיש כמה צירופים לקולא. השעה ההוה תדיר ללול עמי הארץ אחד שונג ואחד מזיד בחילול השבתות וכו' ואפילו הגדולים שבדור כמה פעמים נכשלים בדבר בצאתם החוצה וכו' ומה מאוד עמקו מחשבות רז"ל הרועים הקדמונים להרים מכשול מדרך בני עמנו במצוה קלה של תיקון סופרים בעירוב לטלטל חפציהם ממקום למקום ייטב להם למשאם בהיתר ולא באיסור" עכ"ל.

ואנחנו תפילה, עד הנה עזרנוי רחמיך ולא עזבוני חסדיך, כה יתן ה' וכה יוסיף שתשרה שכינה במעשה ידינו ותתקדש שם שמים על ידינו, ובזכות שמירת שבת קודש אשר נגד כל התורה היא שקולה, נזכה שלא תצא מכשול מתחת ידינו, והעושה שלום במרומי ברחמי ישכון שלום ואהבה ואחוה בינינו ונוושע בגאולת עולם בביגוא"צ בב"א.

להועלת הרבים האבן מיד צונעטטעלט די פאלגענדע טעלעפאן
 נומבערס ווי מען קען הערן איבער די פשוט פונעם עירוב:

(718) 387-4498 • (917) 23-BIRIV (34748)

לטלטל, וכל המטלטל הלאה מהגבולות המסומנים, אין זה על
 אחריות הרבנים המכשירים שליט"א, והקולר תלוי על צוארו.
 ואשר על כן השומר נפשו לא יטלטל רק עד הגבולות המסומנים.

לויט די אנווייזונג פון די רבנים המכשירים שליט"א, האבען
 מיר אוועק געשטעלט די צורות הפתח ווייט אינדרויסען פונעם
 היימישער געגענד.

אויך זענען די צורות הפתח געמאכט געווארען אויף אזא אופן,
 אז אויב מען וועט נישט אנווייזען ווי עס איז, וועט מען עס נישט
 זעהן.

אבער כדי עס זאל נישט ארויס קומען קיין מכשול, און קיינער
 זאל ח"ו נישט ארויס טראגען אינדרויסען פונעם עירוב, האבען די
 רבנים המכשירים שליט"א אוועק געשטעלט גרעניצען, וואס ביז
 דארט קען מען רואיג טראגען, אבער ווער עס וועט טראגען
 ווייטער ווי די אנגעצייכענעטער גרעניצען, איז עס נישט אויף די
 אחריות פון די רבנים המכשירים שליט"א נאר אויף זיין אייגענער
 אחריות.

מפת

העירוב

לפי עצת הרבנים המכשירים שליט"א, הרחקנו צורות הפתח
 רחוק רחוק מגבולות וויליאמסבורג, ונעשו באופן שלא יוכר לעין
 הרואה, ורק אם מראין לו יראה, ואין מגלין אלא לצנועין.
 אבל כדי שלא יצא מכשול ח"ו, נצטוינו מפי הרבנים
 המכשירים שליט"א להשים קץ וגבול שעד שם יהיה מותר